

[Korsgaard.]

dog skønner, at der kan være et og andet at sige overfor Befolkningen i Anledning af de Betragtninger, det paagældende Individ har fremsat, ja, saa vil jeg for gammelt Venskabs Skyld give det ærede Medlem det gode Raad: Lad sligt fare! Den Tid er for længst forbi, da det var Skolebørn, der sad ved det ærede Medlems Fod og var nødt til at finde sig i de Irettesættelser, som han kunde finde for godt at give. Lad sligt fare, og lad os betragte hinanden som værende hinanden fuldt jævnbyrdige.

Efter disse, om jeg saa maa sige, personlige Bemærkninger skal jeg gaa over til enkelte Realiteter, idet jeg gaar ud fra, at mit Partis Formand vil udtale sig om visse andre Ting indenfor det, her er Tale om.

Jeg har ganske rigtig sagt, og det vedstaar jeg, at det er mod Forfatningens Forudsætninger, at tre Partier ud over en lang Periode — for det er givet, at det er en lang Periode, det kommer til at dreje sig om — og angaaende baade økonomisk og paa anden Maade i voldsom Grad indgribende Lovforslag ved Forhaandsaftaler i Virkeligheden sikrer, at de paagældende Lovforslag gennemføres, medmindre da de samme Partier kan blive enige om noget, som alle tre mener er bedre.

I den Anledning vil jeg gerne spørge: Vil det ærede Medlem Hr. Krag benægte, at naar et Lovforslag omhandlende det ene eller det andet Emne er gaaet igennem de tre Partier, saa har man Sikkerhed for, at det vil blive gennemført? Jeg kan ikke tro, at Stillingen kan være anderledes. Men naar den er saadan, saa vil det jo sige, at saa er enhver af de tre Kontrahenter i Situationen bundet til at tage det paagældende Lovforslag, saaledes som det fremlægges.

Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse vilde gøre gældende, at man har kunnet faa indført Forandringer i et enkelt Lovforslag, ja, saa er det jo meget rart, at der endnu kan være saa megen — skal vi sige Koldblodighed i de tre Partiers Tankegang, at de kan tage en Ting, der er fornuftig, selv om den kommer fra konservativ Side, at de dog ikke er kommet saa vidt, at de simpelt hen afviser Tingen, fordi den er kommet derfra, at de altsaa dog, paa Trods af at det er Tanker, der er fremsat

fra konservativ Side, kan gaa ind i en virkelig Drøftelse af dem; men det forandrer ikke i mindste Maade det Faktum, at hvis de ikke kan blive enige om at betragte saadanne Betragtninger som værende rigtige, gennemføres Lovforslaget i den Form, der nu en Gang er givet det.

Dér er det altsaa, jeg tillader mig at spørge, om det virkelig skulde være i Forfatningens Aand, at man ved hemmelige — det er for mig for saa vidt ligegyldigt — Forhandlinger, hvori ikke alle de Led deltager, der normalt kan komme til at deltage, træffer vigtige Afgørelser!

Saa siger det ærede Medlem Hr. Krag om dette Forhold, at vi kunde ogsaa komme med i disse Forhandlinger. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han dog slet ikke har en lille Smule med min Betragtning sammenfaldende Sømmelighedsfølelse. Kan det ærede Medlem ikke begribe, at naar Regeringspartierne og Venstre paa to afgørende Punkter, Kronepolitikken og Lock-outsituationen, laver et Forlig, som er af den Art, at vi Konservative ikke kan deltage i det, saa er dermed Grundlaget for de private Drøftelser bortfaldet? Kan det ærede Medlem Hr. Krag virkelig ikke forstaa det? Er for ham det, man dog i det almindelige Liv vil kalde jævn Sømmelighed, i den Grad gaaet ud i det politiske, at han kan mene, at man, efter at man paa to afgørende Punkter ikke har kunnet enes i en Forsamling, der ellers drøfter Situationen bredt, skulde kunne fortsætte?

Her kommer jeg saa til det, hvor jeg synes, Partiet Venstre i høj Grad har skuffet de Forventninger, jeg mente man kunde nære til det. Dog maa jeg her først sige et Par Ord om Situationen i 1931.

At ville sammenligne denne med Situationen i 1933 forekommer mig højst besynderligt. Alle vil jo erindre, at Venstrepartiets ledende Mænd med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Spidsen ikke havde Haansord nok tilovers for det konservative Folkeparti i Anledning af det, der var sket i 1929, endskønt saavel den højtærede Statsminister som det ærede Medlem Hr. Krag vidste, at den Afstemning, der nu en Gang førte til Ministeriet Staunings Dannelse, vilde komme, og vidste det paa en Tid, hvor disse to Mænd kunde have sat ind, hvis de for enhver Pris vilde have forhindret denne Af-